

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Canovelles, 6

INFORMACIONS DE LA COMARCA

GRANOLLERS**L'afar del Col·legi de Segona Ensenyança****Una mofa intolerable**

No hi ha cap ciutadà de Granollers que pugui alegar desconeixement de com va meditar-se i plantejar-se l'atemptat en contra del Col·legi de Segona Ensenyança.

Dèiem fa molt temps, i sostenim ara, que els elements clericals que capitaneja aquest home funest, desmascarat per tota la premsa d'esquerra de Barcelona, En Jaume de Ribà i de España i sots dirigits per dos desaprensus: un, En Rosell, l'ex-revisor municipal, escuder a sou del Diputat per Sant Isidre i home que, a manca del més elemental talent per a tractar les qüestions amb la competència i dignitat — virtuds per ell desconegudes — no emprà per a la tasca que li fou confiada altres elements que la ràbia i el cinisme; i l'altre, En Ramon Montaña, noi de cervell excèntric i carregat de bombes a la butxaca. Aquests tres senyors són els que decretaren la mort del nostre Institut, que ells titllaren de sectari, fent cor a tots els seccionaris de Granollers, i decidiren entregar-lo a mans d'una congregació religiosa, somni daurat del clericalisme.

L'indignació que els homes d'idees liberals sentiren el dia que En Pestaña, des de l'escenari de La Unió Liberal denuncià públicament el fet, fou absoluta; més, aquells que diàriament sofreixen a cau d'orella la rau-rau d'aquests quants «modernistes adelantats» que, per l'afany d'exhibició, troben compatibles els seus ideals radicals amb els dels carlins i exercitants, es quedaren en el dubte de si el que denunciava En Pestaña és o no és un «cuento».

Transcorregué un temps d'espera, mentre la «bona gent», ajudada per la *camarilla* de mestres que diàriament es reuneix al Bar de la Fonda d'Europa — l'envejós Rovira, el cínic Canals, l'infeliç Mejan, el criatura de Llinàs i l'organista de la Parròquia, mossèn Josep Guasch, — traçaven tots plegats el pla per a ensoerrar el Director del Col·legi i fer-lo despatxar com una vulgar criada; i ells, que cap afecte han pogut sentir mai per a l'ambient liberal que en el nostre Institut es respira, s'oferiren a fer de «salvadors», ja que amb la *bumbum* que s'havia armat, no creien procedent, tot de cop, convertir aquella institució granollerina en un «Col·legi del Sagrado Corazón».

...I arribà l'hora de portar la qüestió al Ple. Però avui surt a la llum pública una fulla signada per un ciutadà que diu el que no s'atrevien a dir altres ciutadans que com ell pensaven; i demà la gent, en pensar només el que l'Ajuntament anava a fer, s'indigna, i bona part del poble es presenta a Casa la Ciutat per a veure quins seran els homes que, per l'única condició de «passa-volants» que fan avui de consellers, s'atrevirien a votar la greu resolució que es pregona.

Moments abans de la sessió alguns elements que integren la Corporació fan veure a l'Alcalde l'improcedència d'adoptar cap resolució contra el Director sentenciat sense formular-li cap càrrec ni escoltar-lo degudament; la cosa arriba per munt i l'Alcalde decideix suspendre el Ple i celebrar unes reunions oficioses

de consellers per tal de fer-ho amb la necessària serenitat. (I diem «tot», perquè no era aquest afer de l'Escola l'únic que havia de resoldre's; però són assumptes dels quals ni volem parlar.)

Es tingueren dues reunions; una, el mateix vespre del dissabte i altra dijous darrer.

Amb tota altesa de mires varen desenrotllar-se les discussions, convenint-se, — en el que fa referència a l'assumpte de l'Institut — que, tenint en compte que no s'havia formulat cap càrrec contra res ni contra ningú, es nomenés — com així va fer-se, — una comissió integrada per l'Alcalde, el senyor Cunillera i el senyor Marimón, per a depurar i estudiar tot el que pogués despendre's de l'actuació del Col·legi fins a la data i proposar les modificacions que estimessin oportunes a l'objecte de que resultés, el manteniment de la repetida institució cultural, el menys gravosa per a la ciutat, posant finalment tota la tasca portada a cap a la consideració dels seus companys de Consistori, deixant mentrestant de celebrar-se la reunió plenària que s'havia anunciat.

Cal consignar, además, que en totes les altres qüestions tractades — que foren les mateixes que integraven l'ordre del dia del Ple que es suspengué — hi hagué un perfecte acord, fruit de la bona voluntat de tots els reunits, fent excepció de la qüestió de l'emprèstit, que, per observacions d'ordre legal que foren exposades, no va resoldre's en definitiva.

Semblava talment que al nostre Alcalde i els que l'acompanyen, els guiava el bon sentit i es decidien fer les coses amb el cap i no amb els peus. Però, no; ni en Ribà, ni en Pineda, ni en Rosell, ni en Ramon, ni aquella *camarilla* de mestres que es reuneixen a la Fonda no ho han consentit, i demà, dilluns, dia 29, a les 6 de la tarda, es celebrarà el